

אושרה תוספת יחידות דיור (יח"ד) לקבוצים

אחרי שנים ארוכות של עיכובים וחסמים אישרה היום המועצה הארצית לתכנון ובנייה את בקשתה של התנועה הקיבוצית, בשם של 21 קיבוצים שהגיעו למכסת מגבלת יח"ד בקיבוצם וכן של 14 קיבוצי עוטף עזה. החלטת המועצה משקפת תוספת תכנונית בסדר גודל של מעל ל-3000 יח' דיור שיתווספו לאותם 21 קיבוצים, ועוד תוספת של כ-1500 יח"ד לקיבוצי עוטף עזה.

לכפר מנחם אושרה תוספת של 50 יחידות דיור.

ניר מאיר, מזכ"ל התנועה הקיבוצית, מסר כי "טבעת החנק נשברה ומדינת ישראל מכירה בזכות הקיבוצים לגידול טבעי, כמו כל ישוב אחר בארץ. מגבלת יח"ד היא קושי מיותר מעצם הגדרתה, ומקשה על תהליכי הצמיחה. בקיבוצים רבים, שאך סיימו תקופה קשה של מאבק במשבר כלכלי, חברתי ובעיקר דמוגרפי. זוהי בשורה חשובה ואני שמח להיווכח שהשתנתה הרוח, ומטה הדיור במשרד האוצר עומד בהבטחותיו ומתמקד ביישומם של הפתרונות שיאפשרו את הגידול הטבעי בקיבוצים".

ישר כוח לאיצלה שטיפל בעניין ודחף את יישומו.

עדכון מצב בנושא תשתיות

1. **הפרדת מדידה בבתים** – ביום א' 20.12 הוצג בשיחת קיבוץ פרויקט הפרדת המדידה בבתי החברים והתקנת דודי שמש למים חמים. בעניין הזה יצא דף לחברים ובו פרוט של מה שהוצג בשיחה כולל תשלומי החברים. הפרויקט אמור "לצאת לדרך" בחודש ינואר.
2. **חידוש התשתיות הציבוריות (מים, חשמל, תקשורת) (הכנה)**
נבחרה חברת ניהול ופיקוח לפרויקט (חברת ת.ה.ן) שהתחילה בעבודתה. המשימה היא התאמת התוכניות מ-2011 למציאות הקיימת בשטח ולאחר מכן, כתב כמויות ומכרז קבלנים, בחירת קבלן וביצוע. התקופה הראשונה מוערכת בכ-5 חודשים.
3. **כביש הספרייה וכביש הברכות** – נמצאים בשלבי החלפת טיוטות הסכם עם חכ"ל ובמקביל הכנסתו של גיל הראל (שמחליף את אביטל בחכ"ל) לעניין הפרויקט. להזכירכם, הפרויקט אמור להתבצע על ידי החברה הכלכלית של המועצה האזורית (חכ"ל).

דיווח: גלעד.

מועצת יואב - 2015

בעשור האחרון הוכפלה אוכלוסיית המועצה, בזכות מיזמים של צמיחה דמוגרפית. הצמיחה הדמוגרפית ממשיכה בקצב שנתי של 6%-8% . מכאן, האתגר שלנו הוא יצירת שיח משותף. על רקע זה קיימנו לפני 3 שנים מהלך לברור אסטרטגי של היחסים תושב – ישוב – מועצה ולברור חזון המועצה ויעדיה.

חזון המועצה:

*מועצה של ישובים רב דוריים צומחים ומתחדשים, המקיימים חיי קהילה איכותיים, תוך שמירה על צביון כפרי, חוסן קהילתי וחיזוק המנהיגות המקומית. *טיפוח המרחבים הפתוחים וערכי הנוף, הטבע והמורשת הייחודיים לאזור. *מצוינות בחינוך וטיפוח תרבות ושירותי הרווחה למען התושבים. *אחריות משותפת של תושביה ויישוביה לביטחון, לאקולוגיה, לאיכות הסביבה ולאיכות החיים. *מיצוי הפוטנציאל הכלכלי וקיום תעסוקה איכותית, תוך פיתוח החקלאות, התשתיות והתיירות הכפרית, בשילוב עם הרשויות הסובבות.

מכאן, החלטנו לפעול ב-3 תחומים :
*חוסן קהילתי – הצמחת הנהגות בישובים וקיום שיח רב דורי ורב קבוצתי בישובים. היעד שלנו – מועצה מעורבת, מעודדת, מסייעת ותומכת בבניית קהילות יישוביות מאוחדות ופעילות.
*הוגדר סל שירותים מוניציפאליים, הוגדרו הסמכויות שהמועצה מאצילה לוועדים המקומיים והוגדרו ההיבטים השייכים לישוב, למועצה, לפרט ולמדינה.
*מרחב כפרי – שטח המועצה 220,000 דונם והיא מונה כ- 8350 תושבים. אנו רוצים לשמור על האופי הכפרי-חקלאי ועל המרחבים הפתוחים ולהמשיך ולנהל את המרחב הכפרי וסביבת יישוביה, תוך עידוד וסיוע ליישובים לשמור על חזותם הכפרית-חקלאית. כדי לנהל את מרחב התכנון ולשמור על האינטרסים שלנו, בין השאר מול לחצים חיצוניים הוקמה במועצה ועדה לתכנון ובניה, שבראשה עומדת ד"ר מטי הרכבי ראש המועצה.
אסקור בקצרה את פעילות המועצה :

מימון פעילות המועצה:

היחס בין גודל המועצה (220,000 דונם) ומספר תושביה (כ- 8350 נפש) מכתוב עלות גבוהה לפעילויות המועצה. תקציב המועצה כ- 88.000.000 ₪. הארנונה הנגבית מהתושבים מהווה כעשירית מסכום זה. מכאן, מתבקש פיתוח כלכלי, שיעמיד לרשותנו משאבים נוספים (אנו גובים ארנונה גם מתחנות הכוח ומאזורי התעשייה). אנו מתקדמים לקראת מתן תוקף לתביע באזור תעסוקה במסמיה ואנו מטפלים בפיתוח אזור תעסוקה נוסף באזור גת וכן מסייעים בפיתוח אזורי תעסוקה בישובים. אנו מקווים ליהנות מתקבולי ארנונה לכשיקומו מפעלים. האתגר שלנו הקמת מפעלים, שיאפשרו את איכות החיים בה אנו מעוניינים.

סל שירותים ישובי, שהמועצה מתקצבת מדי שנה :

*תקציב פיתוח מוניציפאלי.	*תאורה מוניציפאלית
*תקציב פיתוח (שמקורו מהיטל השבחה).	*שיפוץ מבני חינוך.
*השתתפות בגני ילדים (2600 ₪ לילד).	*רכז נוער.
	*ספרייה.

סל שירותים ישובי, שהמועצה מתקצבת עפ"י יכולתה:

*מרכיבי ביטחון, שיפוץ מקלטים.

*תקציב דת ובית עלמין.

*שיפוץ מועדונים.

* שיקום כבישים.

* ניקוז.

שירותי המועצה:

המועצה שוקדת על מתן שירות מקצועי, יעיל ומותאם לצרכי התושבים. לאחרונה, אנו מקדמים חקיקת חוקי עזר למועצה. למשל חוקי סלילה, תיעול וכד'.

חינוך:

40% מתושבי המועצה הם ילדים ונוער עד גיל 18 שנים. סיפוק שרותי חינוך מיטביים זהו האתגר המרכזי שלנו. 70% מתקציב המועצה מוטה לחינוך. אנו מפעילים מסגרות לגיל הרך בחלק מהישובים ותומכים בעובדות החינוך. אנו משקיעים בבניית גנים ובתי ספר ובשמירה על קונצפציות חינוכיות. כמו כן אנו מטפחים את החינוך הבלתי פורמאלי ודואגים למדריכים בכל ישוב, מערך חוגים אזורי וישובי, פנימייה ב"צפית" ופעילות תנועות הנוער בישובים.

מתנ"ס יואב:

מעניק שירות רלוונטי ומשמעותי לכלל האוכלוסייה, החל מהגיל הרך ועד לקשישים.

המתנ"ס תומך בחיזוק הקהילתית בישובים, מעצים את בעלי התפקידים בישובים ומעניק שירותים לפיתוח יכולות אישיות, חברתיות, תרבותיות, חינוכיות וקהילתיות.

ותיקים - רווחה:

במועצה מחלקת רווחה פעילה האמונה על מתן יעוץ בכל תחומי החיים. העובדות הסוציאליות בישובים הן הכתובת לתושבים.

לוותיקים דואגת מחלקת הרווחה (חוק סיעוד, קהילה תומכת, אב קהילה, פעילות חברתית) והמתנ"ס (פעילויות בבית גיל אור, טיולים ונופשונים, מסיבות ואירועים, קשר רב דורי, פורום רכזי ותיקים ותיווך ומימוש זכויות ומענקים הניתנים ע"י גורמי חוץ).

איכות הסביבה:

המועצה מעניקה שרותי פינוי לפסולת ביתית, גזם וגרוטאות, נייר וקרטון, בקבוקים, זכוכית ואריזות מתכת ובטריות. המועצה מסבסדת ב- 50% קומפוסטרים ביתיים ומספקת שרות טאטוא של כבישים בישובים.

בשנה האחרונה אנחנו עסוקים בתכנון שדרוג מערכת הביוב של יואב והתאמתה לדרישות תקנות בריאות העם - 2010, המחייבות אותנו לטפל בכל השפכים המיוצרים ביואב עד לטיהור שלישוני. אנחנו מונחים ע"י רשות המים, וועדות התכנון ומשרד הבריאות, לצד שיתוף ציבור ודיוני מליאה. מאחר וכמות השפכים שאנו מייצרים קטנה יחסית (מקבילה לכמות המיוצרת ע"י שכונה קטנה בתל אביב), ומאחר שאנחנו פזורים על שטחים גדולים שאינם מאפשרים הקמת מתקן טיהור אחד, מתמקד התכנון בפינוי השפכים למערכות אזוריות שכנות. מדובר בתכנית גדולה הכוללת הקמת קווי הולכה ותחנות שאיבה בהיקף של כ- 40 מיליוני שקלים ושביצועה יארך כשנה. עם השלמת השדרוג נעמוד בדרישות התקן המחמירות של רשות המים ומשרד הבריאות ונוכל לבטל את המט"שים הפתוחים הפועלים כיום במועצה. מימון הפרויקט יבוצע באמצעות אגרת תפעול (תשלום עבור שרות שמספקת רשות ציבורית על-פי חוק) ובאמצעות אגרת הון בפריסה ארוכה

למימון הקמת המערכת. הוחלט כי החיוב יבוצע ע"פ מפתח אחיד לכל יישובי המועצה.

תפישת הביטחון של מועצה אזורית יואב :

בשופט נעזרים יישובי המועצה בתחנות המשטרה בקריית מלאכי ובקריית גת. מחלקת הביטחון בנתה מערך ביטחון, הנסמך על מתנדבים ובראשם בעלי תפקידים מטעם המועצה ומג"ב. בראש המערך קב"ט (קצין בטחון) ומתחתיו קצין מוסדות חינוך (מוס"ח) ושוטרים קהילתיים הכפופים למג"ב (קצין ביטחון קהילתי ושני מש"קים המטפלים באשכולות המועצה הצפוני והדרומי), נוסף לזה המועצה מטפחת (ומג"ב מפעיל) את המתמיי"ד ומתוכו את כתת הכוננות (200 מתנדבים). באחריות הרב"שים היישוביים הטיפול בביטחון השופט ביישובים. בעתות חירום מצטרפים למערך זה – צוות כיבוי אש, יחידת סע"ר (סיוע עזרה ראשונה), גופי צח"י ביישובים וועדת מל"ח (משק לשעת חרום) המועצתית.

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי

בית הדר

במהלך שנת 2015 בית הדר הצטמצם למבנה אחד ולמרות זאת נשאר פעיל והמשיך להעניק רמת טיפול גבוהה לכל דייריו. בתקופה שבה קשה למצוא כוח אדם בסיעוד, בבית הדר אנחנו מצליחים לשמר את הצוות הוותיק והאיכותי שלנו. בזכות זאת נשמרת איכות טיפול יוצאת מן הכלל.

במהלך השנה נכנסו ובאו מספר חברי קיבוץ אשר היו זקוקים לסיעוד ושיקום. שמחנו ללוות אותם בתהליך עד לרגע החזרה הביתה.

אני רוצה להודות לשתי נשים מיוחדות במינן.

נירה שויאר אשר מגיעה בהתנדבות לבית הדר ומחללת בחליל. נירה מצליחה להוציא גם מדיירים הסיעודיים ביותר תגובות מרגשות.

אני רוצה להודות גם לפוריה אשר במשך שנים רבות העניקה לבית הדר חוג מעשיר ומעמיק. החוג היה נקודת עוגן לדיירי בית הדר ולחברי קיבוץ אשר הצטרפו מידי יום ראשון. נפרדנו מפוריה בהתרגשות והענקנו לה שי צנוע וסמלי.

ענבל.

הבהרה בנושא פניות חברים לתיקונים שונים בבתי החברים ובשטח הקיבוץ באופן פורמאלי

דור סעידי - טיפול בתקלות ביוב שונות וחצרנות .

אמנון זלינגר - טיפול בנושאי חשמל.

רונן סעידי - טיפול בבעיות הקשורות בתשתיות מחוץ לבתים ובמבני ציבור.

תזכורת - לחברים הוותיקים: מטעם הקהילה, דור סעידי עומד לרשות החברים

הוותיקים, לתיקונים קלים בבתיהם. התשלום הוא עבור חלקים בלבד.

אמנון זלינגר מחליף נורות ללא תשלום ומסייע בפתרון בעיות חשמל.

פריפריה -

את רחל קרון מחליפה באופן זמני יעל מלכה (המזכירה הרפואית במרפאה)

ענבל מרכזת את נושא הפריפריה והיא הכתובת לנושאים השונים של החברים.

ימים ללא תקלות ובריאות לכולם. שולה.

2 שאילתות של שלמלה

שאלתא אחת: בהמשך לשאלתא של רינה והתשובה שהתקבלה בעלון.

לפי בדיקה שעשיתי, שני נושאי תפקידים סיימו את הקדנציה שלהם. מדוע נושאי תפקידים אלו, לא הובאו לשיחת הקיבוץ לבחירה מחודשת, בתום הקדנציה שלהם שהסתיימה, ומתי הם יובאו לבחירה ואו אישור שיחת הקיבוץ ?

= יו"ר הנהלה משקית

בחירה: שיחת קיבוץ.

אחריות: שיחת קיבוץ

כפיפות: הנהלה משקית

אורך קדנציה: 4 שנים. מחייב בחירה מחדש.

תפקיד זה אושר פעם אחרונה בשיחת הקיבוץ בתאריך ה- 19.2.2009 וחייב להגיע לבחירה או אישור שיחת הקיבוץ לקדנציה נוספת

= מנהל משאבי אנוש:

בחירה: שיחת קיבוץ.

אחריות: יו"ר קהילה

כפיפות: שיחת קיבוץ

אורך קדנציה: 4 שנים

תפקיד זה אושר פעם אחרונה בשיחת הקיבוץ בתאריך ה- 16.12.2011 וחייב להגיע לבחירה או אישור שיחת הקיבוץ לקדנציה נוספת
הערות:

1. שאר נושאי התפקידים בהנהלת הקיבוץ שבחירתם לקדנציה נוספת באחריות שיחת הקיבוץ נמצאים עדיין בתקופת הקדנציה שלהם.
2. התפקידים האלו אינם תחת שיקול דעת, או אישור של מנהל משאבי אנוש, או כל בעל תפקיד אחר. רק שיחת הקיבוץ רשאית לקבל החלטות.
3. הניסוח שכתוב מתחת "כותרת נושא המשרה" הוא הניסוח שמופיע בחוברת המבנה הארגוני. (בחוברת יש עוד פרטים שאינם קשורים לשאלתא לכן לא הוכנסו בכיתוב).

שאלתא שנייה:

מדוע עד היום לא הובא לשיחת הקיבוץ הדיון על הפיכת הסילו כבית מורשת ומעבר הסליוויץ לסילו במידה ושיחת הקיבוץ תאשר את הפניה להפיכת הסילו לבית מורשת ומתי תובא פניה זו לשיחת הקיבוץ לדיון וקבלת החלטה ?
חשוב לדעת:

בתאריך ה- 23.6.14 הוגשה פניה של 39 חברי קיבוץ (שזה יותר מ- 10%). עם חתימתם על דרישה להביא את נושא הסילו והסליוויץ כבית מורשת לדיון בשיחת קיבוץ.

מדוע זה לא הובא לדיון בשיחת קיבוץ על פי תקנון הקיבוץ עד היום ?
על פי תקנון הקיבוץ המזכירות מחויבת להביא לדיון בשיחת קיבוץ בזמן סביר של כחודש ימים כל פניה של חבר או חברי קיבוץ בתנאי שיש להם חתימות של 10% מחברי הקיבוץ.

בנוסף לזה בשלוש השנים האחרונות קיימו המזכירות השונות דיונים על הפיכת הסילו כבית מורשת. בכולן התקבלו החלטות חיוביות על מהלך זה, כולל דיון נוסף של המזכירות ב- 29.4.14 עם החלטה חיובית שפרסום בגיליון 55 של עלון הקיבוץ בחודש מאי 14, החלטות אלו לא קוימו בגלל התנגדויות והמזכירות לא הביאו זאת לדיון לשיחת קיבוץ למרות הדרישות שהיו.

שלמלה ברוידא

תשובת שלומי שקד:

1. מינויים נושאי משרה-
הקדנציה של תמיר היא 4 שנים והדיון החל.
גלעד- משך הקדנציה היא 4 שנים והדיון יחל בראשית 2017.
צקי- משך הקדנציה היא 4 שנים, הסתיימה.
שלומי- משך הקדנציה היא 4 שנים, ומועד הדיון הוא במרץ 2016.
שולה- משך הקדנציה היא 3 שנים, והדיון יתקיים ביוני 2016.
תהליך הדיון שהתחיל, יהיה כדלהלן: שיחה במש"א, מכרז, מזכירות, שיחת קיבוץ, קלפי, ו.....לדרך.

2. ההצעה להסבת הסילו ל "בית מורשת הקבוץ" תובא לדיון במזכירות ולשיחת קבוץ.

שינוי בחלוקת מיכלי הגז לבתי החברים

החלטנו לשנות את אופן חלוקת הגז לבתי החברים.
ההחלטה נבעה משיקולי הגברת הבטיחות.

מה משתנה ומה משמעות השינוי:

אנחנו ממשיכים את הקשר עם חברת הגז הנוכחית.
מצבורי מיכלי הגז בשכונות החברים יבוטלו.
חלוקת המיכלים תעשה ע"י חברת הגז ישירות אל הבתים.
מכיוון שאין לנו כתובות מדויקות לא רחובות ולא מספרים, במועד חלוקת המיכלים, חבר מהקיבוץ יתלווה למחלק המיכלים.

אופן הזמנת המיכל:

חבר שיצטרך להחליף מיכל, יתקשר עם חברת הגז ויבצע הזמנה על שמו.
את ההזמנה ניתן לבצע טלפונית, אם אין מענה אנושי ניתן להשאיר הודעה.
בהודעה יש להשאיר פרטים מלאים של החבר, שם הישוב ומהות הבקשה (החלפת מיכל, שינוי מיקום המיכלים, התקנה חדשה וכו').
טלפון להזמנות – 08-8581077. אפשר יהיה להזמין גם במייל וגם בפקס.
אופן התשלום והמחיר יפורסמו בהמשך.

הגברת הבטיחות:

לכל אחד יפתח כרטיס בחברת הגז. בכרטיס האישי ירשמו כל הזמנותיו וכל הפעולות שבוצעו ושיש לבצע. הרישום האישי חשוב לצורך מעקב וטיפולים נחוצים על פי התקן והחוק.
על פי החוק/ תקן - אחת ל- 5 שנים על חברת הגז לערוך בדיקה כללית בכל מערכת הגז בבית הלקוח ולפי הצורך יבוצעו תיקונים (הבדיקה חינם, החלפת חלקים בתשלום). אם לא מבוצעת בדיקה כזו לא יסופק מיכל גז.
את המיכלים בבית הלקוח מחליף איש חברת הגז (ולא החבר/דייר).
בכל החלפת מיכל נעשית בדיקה של האטמים במיכלים והחלפתם לפי הצורך.
על פי ההסדר החדש - בכל הזמנה ראשונה של כל מזמין, ייבדק רישום ההזמנות ומועדן שיש עד כה בחברת הגז ואם תמו 5 שנים הרי שהגיע מועד הבדיקה ה- 5 שנתית במערכת הגז. הבדיקה תעשה במועד החלפת המיכל. במקרה הזה, יהיה תאום עם החבר על מועד הבדיקה. (חלקים ע"ח החבר).

מועדי חלוקת המכלים :

בהנחה שיש צורך בבדיקות תקינות המערכות, ואולי בהזדמנות זו חברים ירצו שינוי במיקום המיכל וכו', חברת הגז תגיע לעיתים קרובות לפי הצורך. לאחר הסדרת המערכת כולה בקיבוץ, חלוקת המיכלים אמורה להיות אחת לחודש לכל המזמינים במהלך החודש. בהנחה שיש לכל דירה 2 מיכלים, ומיכל לא נגמר בחודש, נראה שההמתנה המכסימלית של חודש לא תפגע באף אחד. ובכל זאת, אם מסיבה כלשהיא נחוץ למישהו מיכל בלוח זמנים אחר ומייד, ניתן להגיע במיוחד בתשלום של 60 ₪.

כדי להסדיר את נושא 2 המיכלים – מי שיש לו רק מיכל אחד ולא קיבל בעבר 2 מיכלים, מתבקש לפנות למזכירות.

מועד התחלת ההסדר החדש – 1.1.2016. אפשר כבר ליצור קשר עם חברת הגז להזמנות/ בקשות.

צבילי על פי בקשתו מסיים את תפקידו החל מ- 1.1.2016. תודה לצבילי על שרות נאמן, מכל הלב ובחיוך.

שולה אופיר.

*עם העברת שירותי הפז לחברה חילונית מסיים צבילי בן אפיה 25 שנה של
גיבול מקצועי, יעיל, אנושי ומתחשב באספקת הפז לחברי הקהל. וקוצט אכן
סייע לאמונה ציף בצאטה לשירות. הפזמנות להוצות לו מקרה אב ולאחל לו
הצלחה מאושרי וציון.*

חנוכה תשע"ו דצמבר 2015

בחדר האוכל בכפר מנחם

מוצגות 12 חנוכיות קראמיות/ סטודיו לחפוי אמנותי סעידי

הקישוט הצמחי מקורו בעיטורי קירות בתי כנסת יהודיים מהמאה ה-19 בספרד. כן מוצגת חנוכיה קראמית מיוחדת – עבודה משותפת של האמן משה קסטל ומשה סעידי.

חנוכה תשע"ו דצמבר 2015
כפר מנחם

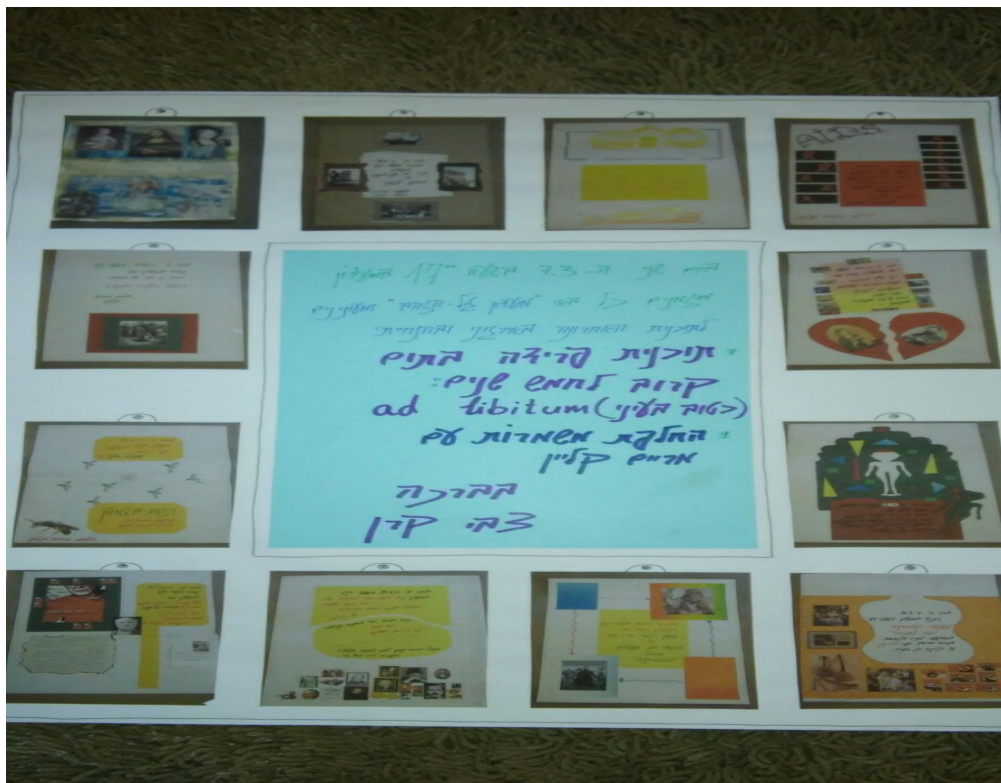
על התערוכות בחדר האוכל

בחדר האוכל מוצגות שתי תערוכות – עבודותיה של ליאורה בן חורין וחנוכותיו של משה סעידי.

ליאורה בן חורין מציגה מודעות והזמנות לפעילויות בקבוץ. כל הפלקטים עוצבו לפני עידן המודעות הממוחשבות והם מזכירים בחיבה ימים עברו. הפלקטים הצבעוניים, המגוונים והמיוחדים שנעשו במשך שבועות, לאורך כל השנה (ויותר מאחת), הם השקעה מיוחדת, שרק מעטים מבינינו משקיעים היום – כל נושא שעלה בהרצאה קיבל על הפלקט הסבר ללא מילים. אצל ליאורה הכל או לא כלום, במלוא מובן המילה היא משקיענית, חרוצה, מוכנה לעשות כפי יכולתה ובעלת חוש אסטטי, שהוליד פלקטים יפהפיים. במשך השבועות הקרובים יוחלפו הפלקטים בנוספים ואחרים שהיו שמורים בארכיון. תהנו.

משה סעידי לא זקוק להמלצות ובכל זאת אומר כמה מילים. משה בורך בעין בוחנת ויודע להעביר את מה שהוא רואה ליצירה מיוחדת, עם השפעות של התרבות הפרסית, היוונית, הרומית ואלי גם קצת ישראלית. החנוכיות בעיני הן אבני חן של עיצוב ובטוח שכשידליקו אותן יהיה אור מאוד מיוחד. כה לחי.

תלמה.

עבודותיה המזמינות של ליאורה

לציון חג הקבוץ הפיקה קבוצת חברים, בהובלתה וניצוחה של אוכמה אבירם, משחק רביעיית יפהפה ומגוון, ש-12 סדרותיו מתייחסות לפנינים שונות של החיים בקבוץ ובישוב. הקלפים השונים מתארים נקודות ציון מתקופות שונות בחיי הקבוץ ויחד יוצרים מיפוי של אירועים ואורחות חיים מעבר לזמן. הרביעיות חולקו לכל תושבי הישוב ונועדו למשחק משפחתי שיעמיק את ההכרות, הקשר והשייכות למקום.

כאמור, אוכמה אבירם יזמה והגתה את הרעיון וניווטה את עבודת צוות ההפקה, שהיו חברים בו גם: אהרון ברוידא, אורה דביר, גידי קרון ועמליה גולדברג. עריכה: אוכמה אבירם.

צילומים: אמנון זלינגר, גידי קרון, חיים מילר, נדב אבירם ושלמה ברוידא וכן דוד פרלמוטר ז"ל, יואל דרום ז"ל ויואל רוהר ז"ל. עיצוב גרפי והפקת דפוס: כחל עיצובים.

לאוכמה וצוות ההפקה ישיר כח.

אוכמה, צוות הפקת הרביעיות וחברי קיבוץ יקרים,

רצינו להגיד תודה!

הרעיון של להעניק לנו "התושבים החדשים" קלפים כמסר של שייכות, מסר המלמד על המקום בו אנו גרים אבל לא ממש מכירים כל פינה ופינה והעברתו דרך משחק עם הילדים הוא פשוט גאוני. שלא לדבר על תמונות יפהפיות וביצוע מושלם.

איזה כייף לקבל מתנה כזאת המאפשרת לנו להכיר טוב יותר את המקום בו אנו חיים ומגדלים את ילדינו היוצרת אחווה וחיבור בין כולנו ונותנת באמת תחושה של שייכות.

הנתינה המדהימה שניכר שהייתה כרוכה בחשיבה מעמיקה, השקעה רבה, שיתוף פעולה בין הרבה אנשים (וסביר להניח שגם בהוצאה כספית לא מבוטלת) מרגשת מאוד.

שוב תודה רבה

מאיתנו תושבי קיבוץ כפר מנחם ("החדשים")

בשיחת קבוץ ב- 20.12.2015 אושרה האסטרטגיה הפיננסית של הקבוץ.

ניתן לקבל דף טלפון מעודכן של חברים ותושבים אצל סיגל במזכירות. תודה לאורה דביר על היוזמה והביצוע.

חיים מילר עובד כבר 80 שנה (כולל שנות עבודתו הראשונות, בנעוריו באוסטריה). הוא רואה בעבודה דרך חיים. – שלם עם דרכו. מרוצה מעבודתו ורואה ברכה בעמלו.

לאחרונה קבל את אות "יקיר התעשייה הקיבוצית.", בכנס השנתי של אגוד התעשייה הקיבוצית.

הכנס נערך ברוב עם בהשתתפות ראשי המדינה והתנועה הקיבוצית, חברי כנסת, תעשיינים בכירים, אנשי כלכלה וראשי ההסתדרות.

האות מחולק זו השנה הראשונה ואך טבעי הוא שחיים יהיה ראש וראשון למקבלי האות, בהיותו (כנראה) החבר המבוגר ביותר שעדיין עובד בתעשייה הקיבוצית. גם 70 שנות התמדה במפעל הן סיבות טובות לתת לו את האות. חברים רבים מהמפעל היו נוכחים בטקס.

אנחנו מציינים אקו

ואעפ"י אלו את תרומתך האלוות (עם מחול לאפ"ל) האקו שנים כה

פחות ומאחלים אקו מקרה אב בריאות טובה ושנים שופיות.

צילום: אמנון זלינגר

דיווח על עבודת צוות תכנון של הקיבוץ – 22/10/2015.

צוות תכנון של הקיבוץ כולל בתוכו את ארנון לפידות, איצ'לה, אביטל, רונן סעידי, גלעד ואנוכי.

הפעילות העיקרית של הצוות מתרכזת בקבלת אישור על תב"ע חדשה לקיבוץ כפר מנחם.

מטרת התוכנית – הסדר תכנונית של שטח הקיבוץ ע"י התאמתו לשינויים מבניים בקיבוץ, לצמיחה דמוגרפית וליצירת מקומות תעסוקה נוספים התב"ע – ראשי תיבות של תוכנית בנין עיר, מכילה בתוכה את שינויים והתאמות של השטחים השונים בקיבוץ, כולל את הדרכים, הכבישים, שטחים ציבוריים, שטחי משק, מגרשים בשיוך.

ההתנהלות לקבלת האישור הסופי לוקחת שנים. (לקיבוצים אחרים באזור זה ארך כ-7-8 שנים)

בכדי לבצע את הפרויקט התחלנו את הפרויקט עם האדריכל עמירם דרמן ז"ל שנפטר ממחלה קשה, לפיכך שכרנו את שירותיו של האדריכל דודי דרורי שיש לו התמחות בתחום ובעל ידע רב מול כל הגורמים הסטאטוטוריים. הגורמים הסטאטוטוריים דורשים אישורים שונים אשר אילצו אותנו לקחת יועצים בתחום של

מים וביוב, שימור אתרים, הידרולוגיה וסביבה, שימור עצים, מיפוי מחודש של הקיבוץ, תחבורה ותנועה.
בעבר הדרישות היו יותר נמוכות, לדוגמה יועץ הידרולוגי לא נדרש בעבר, כמובן שכל דרישה נוספת מייקרת את הפרויקט.
בתקופה האחרונה עסקנו רבות בבקשות המזכירות לשינויים והחלפות של מגרשים לטובת משפחות הנקלטים החדשים, ובנוסף עסקנו ועוסקים בכל נושא התנועה באזור בית ספר "האלה" וגני הילדים.
בימים אלה סיימו כל היועצים להגיש את התוכניות שלהם, האדריכל דודי דרורי מייצג אותנו ומרכז את החומר מול הועדה המקומית במועצה, ומול המחוזית של משרד הפנים בבאר שבע.
היו לנו פגישות עבודה בוועדה המקומית ולאחר שהחומר שהוגש ייבדק בוועדה המחוזית, נדרש להתייחס להערות שינתנו ע"י הועדה, רוצה לומר שעדיין יש לנו כברת דרך לא קצרה לעשות עד לקבלת אישורי המיוחל וסביר להניח שעוד נדרש להתאמות ותיקונים בתכנית.
כתב: אבי בן צבי.

**התנועה
הקיבוצית**

4.11.2015 כנס הנהגות הקבוצים

דברי עדיאל שומרון, ממלא מקום מנהל רשות מקרקעי ישראל
עדיאל שומרון, ממלא מקום מנהל רשות מקרקעי ישראל הגיע היום אחה"צ לכנס הנהגות הקיבוצים, על מנת לשטוח את חזונו לטיפול בבעיית הדיור בישראל, ולהציג את פעילות רמ"י לגבי מצוקת הבניה בקיבוצים. ברקע הדברים עומד מאבק ארוך שנים של התנועה הקיבוצית על הזכות לגידול טבעי, דבר המעסיק קיבוצים רבים ומהווה אבן רחיים בצמיחתם הדמוגרפית. מעל מאבק זה מרחפות לאחרונה רוחות חדשות וחיוביות, ובמגעיים המתנהלים בין כל הגורמים המעורבים בנושא, ישנה הבנה כי הושחת זמן יקר מידי בין מוסדות המדינה לתנועה הקיבוצית, וכעת זו העת להפסיק לדבר ולהתחיל לבנות, כאשר התנועה הקיבוצית תהיה צד שותף ויוזם למהלכים שיוקדמו עוד השנה.

..... : "התנועה הקיבוצית בשנים האחרונות מהווה מקור משמעותי להגדלת היצע הדירות. בסוף 2006 נכנסו התקנות החדשות ומאז השתנתה המדיניות בנוגע לבנייה בקיבוצים והשתנתה תפיסת העולם על הקרקע החקלאית ומהות הקיבוץ. אני חושב שהדבר הכי משמעותי שכל קהילות הקיבוצים צריכים להפנים זה שהגענו לרגע האמת. כל קיבוץ צריך להחליט לאן הוא הולך. ישנן 5 חלופות לבנות בקיבוצים שלהבנת, מאפשרות לקיבוצים להישאר קיבוץ שיתופי או ללכת על מסלולי שיוך או אפילו להפוך ליישוב קהילתי. בעבודה לא פשוטה וארוכה, יצרו סל כלים המאפשר לכל קיבוץ לקבל החלטה מושכלת, אבל המסר הוא- חברים הגענו לרגע האמת וצריך לקבל החלטה. הקיבוצים הם חלק מהפתרון לבעיית הדיור בארץ, אך מאידך אנחנו מאמינים שכל קיבוץ צריך להחליט באיזו מסלול בניה הוא בוחר".
עוד אמר עדיאל שומרון: "ישנן כמה חלופות שנמצאות על הפרק הלוקחות בחשבון את סיווג הקיבוץ. אנחנו מבינים שקיבוצים צריכים זמן לקבל את ההחלטה, אז יצרנו הסדר ביניים שאומר שבתקופת הביניים תתאפשר בנייה והתפתחות טבעית. יצרנו סדרה של מסמכים ותצהירים לערבות בנקאית שמאפשרת לחתום על היתרי

הבניה כבר היום ואח"כ להיכנס להליך השיוך. אני מוכן להגיד שאם אכהן בתפקידי אעריך את תקופת הסדר הביניים גם עד 2017. אני אומר שאם הקיבוץ יקבל החלטה אנו לא נהיה הבעיה, לא עכשיו ולא עוד 5 שנים.

4.11.2015

פאולין גרין נשיאת התנועה הקואופרטיבית הבינלאומית, ICA נאמה אתמול בערב בכנס הנהגות הקיבוצים, על מנת להציג חזונה הקואופרטיבי בישראל, עם דגש על חזון קואופרטיבי לקיבוצים. בדברי ביקשה פאולין גרין לבסס את השיח הפנים קיבוצי, מתוך הבנה "שהקיבוץ המתחדש" הינו חלק ממערכת גדולה מצליחה הפועלת בכלכלה העולמית, על פי עקרונות מוכרים ולגיטימיים.

את דבריה בכנס פתחה בהתייחסות לסרטון שהוקרן ובו נתונים על מקומם הבולט של הקיבוצים בחקלאות הישראלית: "הבוקר נפגשתי עם יועץ רה"מ שטען שהקיבוצים לא מקיימים יותר חקלאות. זה נשמע לי מוזר, ולאחר שצפיתי בסרטון, אני מפצירה בכם- שלחו אותו לכל השרים, לכל חברי הכנסת ולכל היועצים למיניהם, על מנת שיראו מהי פעילות קיבוצית אמיתית."

בהתייחסה לקשר המושגת מימי ראשית הקיבוץ והתנועה שבראה היא עומדת אמרה פאולין: " למרות הקשיים שהתנועה שלכם עברה בחמש השנים האחרונות אנו רואים פריחה מחודשת של התנועה הקיבוצית בישראל. התנועה הקיבוצית היא גורם משמעותי בתנועה הקואופרטיבית העולמית כבר למעלה מ-100 שנה. אתם הייתם חלק מאוד מיוחד מהתנועה הקואופרטיבית, ומונח "קיבוץ" ידועה בכל העולם כחלק בלתי נפרד מהתנועה הקואופרטיבית העולמית."

מכאן עברה נשיאת ה-ICA לדבר על ארגונה: "התנועה שלנו שנוסדה ב-1895 מייצגת, מקדמת ומסייעת לארגוניים קואופרטיבים בכל רחבי העולם. יש לנו חברים בכמעט 100 מדינות בעולם ולמעלה ממיליארד אזרחים בעולם הם חלק מהקואופרטיבים האלו. כל החברים האלו עושים את זה מתוך רצון לדאוג למשפחתם ולהילחם על זכויותיהם ולא לתת ל מונופולים גדולים לנצל אותם. מה שמאחד אותנו בכל רחבי העולם הוא: רוח התנדבותית, חברות דמוקרטית, חברות כלכלית בארגון, חינוך ולימוד שיתוף פעולה בין קואופרטיבים שונים. אנחנו יושבים בבריסל ויש לנו משרדים בארבעה אזורים שונים בעולם- אפריקה- פאסיפיק, אירופה ודרום אמריקה. אנחנו נוכחים כמעט בכל סקטור כלכלי שאפשר לחשוב עליו- חקלאות, בנקאות, נדל"ן, בריאות אנרגיה וכדומה ואנו ללא ספק אחד מהארגונים ללא מטרת רווח העתיקים בעולם."

עוד אמרה פאולין בנושא: "ב-2012 יצאנו בקמפיין עולמי בחסות האו"ם. אנחנו מאמינים שהתנועה הקואופרטיבית תהיה התנועה שתגדל הכי הרבה בעולם עד 2020. בהתחלה ע"י הקואופרטיבים הקיימים ובהמשך ע"י אנשים שיבחרו לעזוב את השוק התחרותי ולהצטרף לשוק השיתופי. אפליקציות כמו אובר, איירביינג ועוד, שצעירים בכל רחבי העולם משתמשים בהן בקצב הולך וגודל. הם עסקים מהסוג שצריכים להיות בבעלות קואופרטיבית ע"י חברים שמפעילים את אותם שירותים חברתיים. אין סיבה שכל הקהילות האלו שנבנות ברשת לא יהיו בידי הציבור, וזה יכול לקרות בעזרת ארגון בן 200 שנה שמונה כמיליארד חברים."

בסוף דברי ציינה פאולין: "בזמן המשבר הכלכלי, הבנקים הקואופרטיבים צלחו זאת ללא פגע, והמשכנו להלוות כספים למשפחות ויחידים. זה לא במקרה. אנחנו צריכים לעבוד על קיימות שהיא לא רק מסחרית או סביבתית, אנחנו צריכים להקפיד על מצב בו אין עוני ומצוקה באף שכבה באוכלוסייה. גם בישראל צריכות להיות תקנות וחוקים שמקלים עם כל אדם המעוניין לפתוח עסק שיתנהל על בסיס קואופרטיבי. אנחנו עוקבים אחרי הקואופרטיבים הגדולים בעולם ומנטרים את הפעילות, השווי והרווחים שלהם. מה שגילינו זה שאחוז אחד מהמסחר החקלאי בעולם בכל שנה, כ-10 מיליארד דולר, נעשה בין קואופרטיבים. אחד עם השני."

פאולין גרין נשיאת התנועה הקואופרטיבית הבינלאומית, ICA נאמה אתמול בערב בכנס הנהגות הקיבוצים, על מנת להציג חזונה הקואופרטיבי בישראל, עם דגש על חזון קואופרטיבי לקיבוצים. בדברי

ביקשה פאולין גרין לבסס את השיח הפנים קיבוצי, מתוך הבנה "שהקיבוץ המתחדש" הינו חלק ממערכת גדולה מצליחה הפועלת בכלכלה העולמית, על פי עקרונות מוכרים ולגיטימיים.

את דבריה בכנס פתחה בהתייחסות לסרטון שהוקרן ובו נתונים על מקומם הכולט של הקיבוצים בחקלאות הישראלית: "הבוקר נפגשתי עם יועץ רה"מ שטען שהקיבוצים לא מקיימים יותר חקלאות. זה נשמע לי מוזר, ולאחר שצפיתי בסרטון, אני מפצירה בכם- שלחו אותו לכל השרים, לכל חברי הכנסת ולכל היועצים למיניהם, על מנת שיראו מהי פעילות קיבוצית אמיתית."

בהתייחסה לקשר המושגת מימי ראשית הקיבוץ והתנועה שבראה היא עומדת אמרה פאולין: " למרות הקשיים שהתנועה שלכם עברה בחמש השנים האחרונות אנו רואים פריחה מחודשת של התנועה הקיבוצית בישראל. התנועה הקיבוצית היא גורם משמעותי בתנועה הקואופרטיבית העולמית כבר למעלה מ- 100 שנה. אתם הייתם חלק מאוד מיוחד מהתנועה הקואופרטיבית, ומונח "קיבוץ" ידועה בכל העולם כחלק בלתי נפרד מהתנועה הקואופרטיבית העולמית".

מכאן עברה נשיאת ה- ICA לדבר על ארגונה: "התנועה שלנו שנוסדה ב-1895 מייצגת, מקדמת ומסייעת לארגוניים קואופרטיבים בכל רחבי העולם. יש לנו חברים כמעט 100 מדינות בעולם ולמעלה ממיליארד אזרחים בעולם הם חלק מהקואופרטיבים האלו. כל החברים האלו עושים את זה מתוך רצון לדאוג למשפחתם ולהילחם על זכויותיהם ולא לתת ל מונופולים גדולים לנצל אותם. מה שמאחד אותנו בכל רחבי העולם הוא: רוח התנדבותית, חברות דמוקרטית, חברות כלכלית בארגון, חינוך ולימוד שיתוף פעולה בין קואופרטיבים שונים. אנחנו יושבים בבריסל ויש לנו משרדים בארבעה אזורים שונים בעולם- אפריקה- פאסיפיק, אירופה ודרום אמריקה. אנחנו נוכחים כמעט בכל סקטור כלכלי שאפשר לחשוב עליו- חקלאות, בנקאות, נדל"ן, בריאות אנרגיה וכדומה ואנו ללא ספק אחד מהארגונים ללא מטרת רווח העתיקים בעולם".

עוד אמרה פאולין בנושא: "ב-2012 יצאנו בקמפיין עולמי בחסות האו"ם. אנחנו מאמינים שהתנועה הקואופרטיבית תהיה התנועה שתגדל הכי הרבה בעולם עד 2020. בהתחלה ע"י הקואופרטיבים הקיימים ובהמשך ע"י אנשים שיבחרו לעזוב את השוק התחרותי ולהצטרף לשוק השיתופי. אפליקציות כמו אובר, איירביינב ועוד, שצעירים בכל רחבי העולם משתמשים בהן בקצב הולך וגודל. הם עסקים מהסוג שצריכים להיות בבעלות קואופרטיבית ע"י חברים שמפעילים את אותם שירותים חברתיים. אין סיבה שכל הקהילות האלו שנבנות ברשת לא יהיו בידי הציבור, וזה יכול לקרות בעזרת ארגון בן 200 שנה שמונה כמיליארד חברים".

בסוף דברי ציינה פאולין: "בזמן המשבר הכלכלי, הבנקים הקואופרטיבים צלחו זאת ללא פגע, והמשכנו להלוות כספים למשפחות ויחידים. זה לא במקרה. אנחנו צריכים לעבוד על קיימות שהיא לא רק מסחרית או סביבתית, אנחנו צריכים להקפיד על מצב בו אין עוני ומצוקה באף שכבה באוכלוסייה. גם בישראל צריכות להיות תקנות וחוקים שמקלים עם כל אדם המעוניין לפתוח עסק שיתנהל על בסיס קואופרטיבי. אנחנו עוקבים אחרי הקואופרטיבים הגדולים בעולם ומנטרים את הפעילות, השווי והרווחים שלהם. מה שגילינו זה שאחוז אחד מהמסחר החקלאי בעולם בכל שנה, כ- 10 מיליארד דולר, נעשה בין קואופרטיבים. אחד עם השני."

**לאסתי אלבירט וכל המשפחה
תנחומים במות האב
שלמה אזבכר ז"ל**

מסיפורי המקום איך אופים עוגיות.

היינו עניים מרודים

בבית שאין בו ברז, בטח גם אין שיש, וכמובן גם אין תנור. פעם חשבו שאם למי מהחברים יהיה תנור, הקיבוץ יאבד. כי מי יבוא לחדר אוכל, שם מתקבלות כל ההחלטות, אם הוא יכול לאפות עוגיות בבית. למעשה לא היינו עניים, אלא עניים מרודים, ומסביב לזה חיברו תיאוריות "אידיאולוגיות".

אני זוכר שלפעמים קיבלתי עונש לא לאכול, העיפו אותי מהארוחה, עקב התנהגות לא הולמת ליד השולחן, והלכתי לישון סגור בחדר, אחרי אין ארוחת ערב, היה קשה להירדם, ולא היה בידינו: מקרר, מזווה או משהו אחר. הייתי חולם על ארוחת בוקר וממתין לבוקר בקושי רב.

בלילה כשלא נרדמנו, בדרך לשינה, היינו מדברים בחושך, ספרנו לכמה אנשים בקיבוץ יש למשל, קרחות. ידענו לעבור בראש לפי בתים את כל השמות, ולמנותם. מנינו גם לכל אחד כמה בנים וכמה בנות יש, לו או לה. ספרנו כרסים, זה היה נדיר באפשרויות שהיו אז. ברוב הספירות הגענו ל-4 כרסים בכל הקיבוץ.

יום אחד אמא שלי אמרה: "היום אופים עוגיות". בסופו של דבר יצאו העוגיות דומות לאלו של "היוסים". כך היה מקובל, משפחות היו הולכות למאפייה אחרי העבודה, כשראובק היה מכבה את התנור לבנים, הלבנים היו נשארות חמות מספיק בשביל לאפות עוגיות. היה שם משטח עבודה מעץ, גדול למדי, לשתיים-שלוש משפחות לפחות. אמא שלי קימחה את המשטח, ואני עמדתי על כיסא כדי ללוש, גילי ואבא גם עבדו, לא זוכר שדיברו על מתכונים, כן זוכר אקסטרודר*¹⁷ ידני שניתן היה לסובב בו מטריצה, וזו הייתה קובעת את צורת העוגייה. העוגייה הייתה למעשה ארוכה-אין סופית, רק היה צריך לחתוך ולקבוע אורכים סופיים רצויים. שימנו את התבניות במרגרינה, אני לא סבלתי לגעת בזה. למרות שגם הבצק היה רווי בשומן רווי, ואותו הייתי זולל חופשי. אבא היה אחראי על העבודה הקשה, הוא היה פותח את דלת התנור, (דלת ברזל) ומכניס את התבניות לתוך התנור בעזרת את עץ ארוכה. וגם מוציא אותם באותה האת. ההוצאה נחשבה לעבודה המקצועית ביותר. כאשר התבנית בפנים מקרבים אליה את האת על רצפת התנור ותוקפים את התבנית במכה... כך בגלל כוח ההתמדה של התבנית האת מצליחה להינעץ תחת התבנית והתבנית שנשארה במקום מטפסת על האת. בדחיפה בלתי מקצועית התבנית תיסוג לאחור ולא תטפס על האת, אפילו שהאת מושחזת מלפנים. צריך כוח מתפרץ למילוי המשימה. קושי נוסף לכל הקשיים הוא לבחור מתי העוגיות מוכנות, כשכבר רואים שרוף זה כבר מאוחר מידי. הצבע לא משתנה לכן קשה לדעת גם שמוציאים את התבנית העוגייה נשאר אתו דבר, אפילו רכה, רק מאוחר יותר היא מתקשה בקירור. חום התנור אותו דבר תלוי היכן אתה בתנור ?

אחר הצהרים במאפיה היה מניב פח וחצי ז"א עבודה של מ¹⁷ עד - 19⁰⁰ - כ-4 אנשים לא מיומנים. אכלנו את העוגיות במשך חודשים במנות קצובות. אני לא זוכר היכן היו מונחות העוגיות אצלנו בבית? גילי טוען שהפח עמד על הרצפה בפינת החדר. מעניין שאני זוכר

היכן עמדו העוגיות אצל פרניה ופולה. בשני המקרים גבוה על הארון. אצלנו הייה יום אפיה פעם בשנה.

איתי ישראל

*[1] מכונה לטחינת בשר, המשמשת גם לאפיה.

דברים לזכרו של משה מילר ז"ל

משה מילר ז"ל נולד בכפר מנחם ב-1947. בנם הבכור של הדסה ז"ל וחיים. אח לבתיה, שרית ואבי.

משה, או, מוסא כפי שקראנו לו סימל בעיני את הצבר החדש – היפה, החזק והשרירי. באותה תקופה היה בכל קבוצה מלך. לאחר כהונה קצרה, הדיח אותי משה מהמלוכה, מינה עצמו למלך וזכה להכרת הכל במעמדו.

הוא היה ילד וגבר גדול, חזק, חכם, ספורטאי וניגן על טרומבון בתזמורת כלי הנשיפה הידועה של הקבוץ. משה בלט בכל הפעילויות ומהר מאוד נהפך למושא הערצה של בנות הכיתה. בעיקר התבלטו תכונותיו במשחקי הספורט ובטיולים. זכור לי, שכל בת שהתקשתה לסחוב את התרמיל הכבד בטיולי התנועה, משה מיד התנדב לשאת אותו עד פסגת ההר.

משה התגייס לצנחנים, עבר את מסלול ההכשרה וסיים קורס קצינים בהצטיינות. לאחר תקופת הדרכה קצרה בבה"ד 1 חזר לגדודים ועם סיום השרות הצבאי חזר לקבוץ. במלחמת יום כיפור (סיפר לי חיים אביו), משה שימש כקצין תצפית קדמי, תפקיד שמחייב לשהות צמוד לצבאות האויב. לפתע גילה, שהוא שוכב מטרים ספורים מחייל מצרי, נוצר ביניהם קשר, במקום לחסל את החייל, שניהם שכבו לילה שלם ביחד, בבוקר מת החייל המצרי מפצעיו.

לאחר תקופת חיים בקבוץ הגיע משה למסקנה, שעתיד חייו בארצות הברית. משה הצטרף לכת ה"סינטיולוגיה" בלוס אנג'לס. בשנים האחרונות לאחר שעזב את הכת ראה ברכה במעשיו – חנות התמונות שפתח בפילדלפיה נחלה הצלחה רבה והוא זכה לזוגיות טובה. משה מיעט להגיע לארץ.

לאחרונה שמענו, שהוא חלה במחלת הסרטן. הגלוי היה בשלב מאוחר והא טופל ע"י בת זוגו ואחיו - שרית ואבי.

הערה אישית

בביקור שערכתי אצל בן כיתה, הוא הסביר לי, שבעצם האחים שלו אלו הם בני הכיתה. ואכן החינוך המשותף, גרם להרס המשפחתיות. באופן מקרי, בשנים האחרונות איבדנו 4 בני כיתה ממחלת הסרטן (יוסי ברוידא ז"ל, אורי ציקל ז"ל, יצחק ברגר ז"ל ומשה מילר ז"ל). תמיד נישא זיכרונות נעימים מהחיים המשותפים איתם. משתתף בצער המשפחה. יזהר זלינגר

תפילה / יוסי שפיץ

איך חולפת לך התפילה
ואיך התפילה לא חולפת
רק מתעלפת

עכשיו אני בעיקר אשתח
לא חושף
לא מתפלל
עכשיו אני יותר מתפלל

